

[Viggo Starcke.]

skiner eller tilførsel af råstoffer, vil han hurtigt opdage, hvor omfattende ordet livsnødenheder er.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg tror, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kan tage det med ro i sin bekymring for, at jeg skulle være ude af kurs. Det ærede medlem ved udmærket, at det ikke er rigtigt. Jeg har i eftermiddag påvist, at der i mit partis arbejdsprogram både af saglige og principielle grunde er peget på nødvendigheden af, at vi prøver at finde en ordning frem i retning af værditold, netop hvad vi har overvejet i regeringen.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard bruger meget hårde ord om regeringen, som han ikke desto mindre er i færd med at redde efter det bedste mønster fra bjergningsdamperne.

Det ærede medlem siger nu, at ingen tænker på at hindre mig i at ytre mine meninger eller at foreslå dagsordener. Det har jeg heller ikke tænkt på at påstå at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ville, men jeg fik unægtelig af den skylle, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav mig i første omgang, det indtryk, at han i høj grad fordømte den dagsordensdabat, jeg foranledigede i forgårs. Nu får jeg altså at vide, at jeg har lov til at foreslå dagsordener, det er min gode ret, men hvis jeg bruger denne rettighed for tit, så ligner det sabotage. Må jeg bede det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard være så elskværdig nærmere at motivere en sådan påstand om, at jeg, fordi jeg stillede en saglig, fuldt forsvarlig og yderst nødvendig dagsorden i forgårs, så skulle siges for tit at have brugt min rettighed til at stille dagsordener.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg har ikke specielt talt om det ærede medlems dagsorden forleden, men talt om det, jeg har i min erindring: eftermiddag på eftermiddag årene igennem spildt på det ærede medlems dagsordener.

Den højtærede statsminister og jeg kender hinanden så godt, at i hvert tilfælde jeg ved, at der kommer et vist tidspunkt, da den højtærede statsminister gerne vil slutte — men det går ikke her! Den højtærede statsminister ved udmærket, at der op gennem tiderne af venstre har været ønsket værditold i stedet for væggtold, men han ved også, at begrundelsen har været, at et vist toldbeløb,

pålagt efter værdi i stedet for vægt, gav mindre toldforhøjelse for de billige varer end for de dyre, medens væggtolden virker omvendt, altså en begrundelse vendt imod fordyrelse af de mest almindelige varer. Jeg har imidlertid aldrig vidst, at når man ønskede værditold, var det, fordi man i det hele taget ønskede gennemført en højere beskyttelse. Nu vil jeg sige til den højtærede statsminister, at jeg skal gerne vente, indtil denne regerings toldlovsforslag kommer; så skal jeg undersøge regeringens værditoldsatser, og jeg vil blive meget overrasket, hvis disse værditoldsatser er af en sådan karakter, at de giver mindre toldforhøjelse for de almindeligste, de groveste varer.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard opmærksom på, at der vel ved en revision af toldloven i dag både kan blive tale om forhøjelser og nedsættelser, og iøvrigt synes jeg, det ærede medlem i sin argumentation glemmer, at der, siden vi for alvor drøftede toldloven her i rigsdagen, er kommet en hel del nye varearter frem, som der i allerhøjeste grad kan være grund til at have opmærksomheden henvendt på netop i forbindelse med spørgsmålet om værditold. Jeg ser iøvrigt ikke så enkelt på det, som det ærede medlem gør. Hvis man f. eks. tager en ting som deponeringsordningen for metervarer, ville det så ikke være sagligt rigtigt at afvikle den til fordel for visse toldændringer på dette område? (Afbrydelse: Nej!)... Ja, det er jo en smagssag, men jeg synes det altså.

Når det ærede medlem iøvrigt minder mig om Madsen-Mygdals tid i denne forbindelse, så kan jeg også minde det ærede medlem om, at Madsen-Mygdal dog var medlem af ministeriet Neergaard, der kom med sine forslag om told i 1921—22, og der var i virkeligheden her tale om toldpolitik, der er meget nær beslægtet med den, vi har drøftet i dag.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg er bange for, at den højtærede statsminister ikke rigtig er bekendt med Neergaards toldlovsforslag i 1921. Man kunne påpege enkelte områder, hvor Neergaards forslag betød en toldforhøjelse, men i det store hele kan man ikke betegne Neergaards toldlov af 1921 som en meget stærk ændring fra det stadi, vi dengang stod på.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede statsminister, der nu nævner metervare-